

3.2.9 ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

3.2.9.1 ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.22 รองลงมาคือต้นทุนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 19.01 และมีต้นทุนในการผลิตระหว่าง 30,001- 40,000 บาท และ 100,001-200,000 บาท ร้อยละ 11.72 และต้นทุนรวมโดยเฉลี่ยทั้งหมดมีค่า 47,791.03 บาทต่อปี ดูตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพารา ในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
1-10,000 บาท	31	8.07
10,001-20,000 บาท	93	24.22
20,001-30,000 บาท	73	19.01
30,001-40,000 บาท	45	11.72
40,001-50,000 บาท	36	9.38
50,001-60,000 บาท	25	6.51
60,001-70,000 บาท	5	1.30
70,001-80,000 บาท	12	3.13
80001-90000 บาท	7	1.82
90,001-100,000 บาท	8	2.08
100,001-200,000 บาท	45	11.72
200,001-300,000 บาท	2	0.52
300,001-400,000 บาท	1	0.26
400,001-500,000 บาท	1	0.26
รวม	384	100.00

3.2.9.2 ต้นทุนค่าแรงของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าแรงของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่ไม่มีต้นทุน

ค่าแรงงานเนื่องจากใช้แรงงานจากสมาชิกในครอบครัว รองลงมาอยู่ในช่วง 1-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ

ละ 11.72 คูตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ต้นทุนค่าแรงของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ช่วงต้นทุนค่าแรงของเกษตรกร ในการผลิตยางพาราในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
0	256	66.67
1-10,000 บาท	45	11.72
10,001-20,000 บาท	11	2.86
20,001-30,000 บาท	4	1.04
30,001-40,000 บาท	7	1.82
40,001-50,000 บาท	6	1.56
50,001-60,000 บาท	9	2.34
60,001-70,000 บาท	4	1.04
70,001-80,000 บาท	4	1.04
80,001-90,000 บาท	24	6.25
90,001-100,000 บาท	7	1.82
100,001-200,000 บาท	6	1.56
200,001 - 300,000 บาท	1	0.26
รวม	384	100

3.2.9.3 ต้นทุนค่าปุ๋ยของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าปุ๋ยของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนค่าปุ๋ยอยู่ในช่วงระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.15 รองลงมาได้แก่กลุ่มเกษตรกรที่มีต้นทุนค่าปุ๋ยในการผลิตในปี 2550 จำนวนระหว่าง 60,001-70,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.14

ดูตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ต้นทุนค่าปุ๋ยของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าปุ๋ยของเกษตรกรในการผลิตยางพารา ในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
1-10,000 บาท	79	20.57
10,001-20,000 บาท	158	41.15
30,001-40,000 บาท	33	8.59
40,001-50,000 บาท	17	4.43
50,001-60,000 บาท	2	0.52
60,001-70,000 บาท	85	22.14
70,001-80,000 บาท	2	0.52
90,001-100,000 บาท	6	1.56
100,001-200,000 บาท	2	0.52
รวม	384	100.00

3.2.9.4 ต้นทุนค่านำเครื่องของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่านำเครื่องของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่

ระหว่าง 1-10000 บาท คิดเป็นร้อยละ 98.70 และต้นทุน 10001-20000 บาท และ 20001-30000 บาท ร้อยละ 0.52 ดูตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ต้นทุนค่านำเครื่องของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่านำเครื่องของเกษตรกรในการผลิตยางพารา ในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
1-10,000 บาท	379	98.70
10,001-20,000 บาท	2	0.52
20,001-30,000 บาท	2	0.52
30,001-40,000 บาท	1	0.26
รวม	384	100.00

3.2.9.4 ต้นทุนค่าเครื่องรีดของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าเครื่องรีดของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่

ระหว่าง 1-10000 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีต้นทุนเครื่องรีดอยู่ระหว่าง 10001-20000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.64 ดูตารางที่ 50

ตารางที่ 50 ต้นทุนค่าเครื่องรีดของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าเครื่องรีดของเกษตรกรในการผลิต ยางพาราในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
1 – 10,000 บาท	50	90.91
10,001 – 20,000 บาท	2	3.64
20,001 – 30,000 บาท	1	1.82
30,001 – 40,000 บาท	1	1.82
40,001 – 50,000 บาท	1	1.82
รวม	55	100.00

3.2.9.5 ต้นทุนค่ายากินเชื้อราของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่ายากินเชื้อราของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่ระหว่าง น้อยกว่า 1,000 ร้อยละ 90.89 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีต้นทุนค่ายากินเชื้อราอยู่ระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.99 ดูตารางที่ 51

ตารางที่ 51 ต้นทุนค่ายากินเชื้อราของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่ายากินเชื้อราของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 1000 บาท	349	90.89
1001-2000 บาท	23	5.99
2001-3000 บาท	4	1.04
3001-4000 บาท	8	2.08
รวม	384	100.00

3.2.9.6 ต้นทุนค่าอื่น ๆ ของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าอื่น ๆ ของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่ระหว่าง น้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.96 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีต้นทุนเป็นค่าอื่น ๆ อยู่ระหว่าง 1001-10000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.05 ดูตารางที่ 52

ตารางที่ 52 ต้นทุนค่าอื่น ๆ ของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550

ต้นทุนค่าอื่น ๆ ของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 1000	284	73.96
1001-10000	77	20.05
10001-20000	15	3.91
20001-30000	1	0.26
30001-40000	2	0.52
40001-50000	5	1.30
รวม	384	100.00

3.2.10 แหล่งที่มาของแรงงงานที่ใช้ในการกรีดยางพารา

แหล่งที่มาของแรงงานที่ใช้ในการกรีดยางพาราจากสมาชิกในครอบครัวร้อยละ 75.90 มาจากการจ้างแรงงาน ร้อยละ 21.80 มาจากแหล่งอื่น ร้อยละ 1.80 และรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางช่วยกัน ร้อยละ 0.40 คูตารางที่ 52

ตารางที่ 52 แหล่งที่มาของแรงงานที่ใช้ในการกรีดยางพารา

แหล่งที่มาของแรงงานที่ใช้ในการกรีดยางพารา จาก	ความถี่	ร้อยละ
1. สมาชิกในครอบครัว	292	75.90
2. รวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางช่วยกัน	2	0.40
3. การจ้างแรงงาน	84	21.80
4. อื่นๆ	6	1.80
รวม	384	100.00

3.2.11. แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพารามาจาก

แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพาราส่วนใหญ่ซื้อจากผู้ผลิตพันธุ์ยาง คิดเป็นร้อยละ 61.80 รองลงมาได้แก่ รัฐบาลจัดสรรให้ ร้อยละ 24.80 และเพาะตัวเองร้อยละ 13.40 คูตารางที่ 53

ตารางที่ 53 แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพารามาจาก

แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพารามาจาก	ความถี่	ร้อยละ
1.เพาะตัวเอง	52	13.40
2.ซื้อจากผู้ผลิตพันธุ์ยาง	237	61.80
3.รัฐบาลจัดสรรให้	95	24.80
รวม	384	100.00

3.2.12 แหล่งทุนที่เกษตรกรใช้ในการปลูกยางพารา

แหล่งทุนที่เกษตรกรใช้ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่มาจาก เพาะด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 39.13 อื่นๆ ร้อยละ 33.82 จาก ธ.ก.ส ร้อยละ 16.67 คูตารางที่ 54

ตารางที่ 54 แหล่งทุนที่เกษตรกรใช้ในการปลูกยางพารา

แหล่งทุนที่เกษตรกรใช้ในการปลูก ยางพาราจาก	ความถี่	ร้อยละ
1. ทุนตนเอง	150	39.13
2. ธ.ก.ส	64	16.67
3. กู้จากพ่อค้าคนกลาง	40	10.39
4. อื่นๆ (สหกรณ์กองทุนสวนยางที่เป็นสมาชิก และกู้นอกระบบ)	130	33.82
รวม	384	100.00

3.2.13 เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราจากแหล่งใด

เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราจากแหล่งสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คิดเป็นร้อยละ 39.40 ได้รับความรู้จากกรมส่งเสริมการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 25.50 คูตารางที่ 55

ตารางที่ 55 แหล่งให้ความรู้กับเกษตรกร

เกษตรกร ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพารา มาจากแหล่งใด	ความถี่	ร้อยละ
1. ศึกษาด้วยตนเอง	94	24.50
2. ธ.ก.ส.	5	1.40
3. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	151	39.40
4. กรมส่งเสริมการเกษตร	98	25.50
5. อื่นๆ	36	9.20
รวม	384	100.00

3.2.14. ปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายต่อเดือน

ปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายต่อเดือน เดือนที่มีปริมาณผลผลิตเศษยางมากที่สุดได้แก่

เดือนธันวาคม มีปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายเฉลี่ย 815 กิโลกรัมต่อเดือน ดูตารางที่ 56

ตารางที่ 56 ปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายต่อเดือน

เดือน	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (กิโลกรัม)	เฉลี่ย (กิโลกรัม)	สูงสุด (กิโลกรัม)
มกราคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	133	34.64	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	251	65.36	27	745.51
กุมภาพันธ์	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	261	67.97	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	123	32.03	33.50	677.37
มีนาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	353	91.93	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	31	8.07	34	630.17
เมษายน	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	332	86.46	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	52	13.54	41	719.70
พฤษภาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	134	34.90	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	250	65.10	20	620.99
มิถุนายน	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	76	19.79	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	308	80.21	20	652.30
กรกฎาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	57	14.84	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	327	85.16	25	708.34
สิงหาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	52	13.54	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	332	86.46	28	697.43
กันยายน	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	44	11.46	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	340	88.54	20	690.96
ตุลาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	44	11.46	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	340	88.54	20	764.14
พฤศจิกายน	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	58	15.10	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	326	84.90	27	780.70
ธันวาคม	เกษตรกร ไม่ได้จำหน่ายเศษยาง	56	14.58	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	328	85.42	30	815.68

3.2.15. ปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่ขายต่อเดือน

ปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่เกษตรกรขายต่อเดือนที่มีปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่ขายต่อเดือน มากที่สุดคือ เดือนพฤษภาคมปริมาณผลผลิตยางแผ่นเฉลี่ย 541.80 กิโลกรัมต่อเดือน รองลงมาได้แก่เดือนธันวาคม ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 503.9 กิโลกรัมต่อเดือน ดูตารางที่ 57

ตารางที่ 57 ปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่ขายต่อเดือน

เดือน		จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (กิโลกรัม ต่อเดือน)	เฉลี่ย (กิโลกรัมต่อ เดือน)	สูงสุด (กิโลกรัม ต่อเดือน)
มกราคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	373	97.14	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	11	2.86	70.00	444	1,000
กุมภาพันธ์	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	2	0.521	108.00	304	500
มีนาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	383	99.74	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	1	0.26	195.00	195.00	195.00
เมษายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	383	99.74	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	1.00	0.26	195	195	195
พฤษภาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	371	96.61	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	13	3.39	50	381.11	1,000
มิถุนายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	367	95.57	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	17	4.43	50	374.75	1,000
กรกฎาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	363	94.53	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	21	5.47	60	414.46	1,000
สิงหาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	360	93.75	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	24	6.25	60	457.61	1,200
กันยายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	354	92.19	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	30	7.81	70	392.9	1,200
ตุลาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	344	89.58	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	40	10.42	50	478.38	1721
พฤศจิกายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	331	86.20	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	53.00	13.80	50	541.80	2,895
ธันวาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายยางแผ่น	336	87.50	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายยางแผ่น	48.0	12.5	50	503.9	2119

3.2.16 ปริมาณผลผลิตน้ำยางที่ขายต่อเดือน

ปริมาณผลผลิตน้ำยางที่เกษตรกรขายต่อเดือนที่มีปริมาณผลผลิตน้ำยางที่ขายต่อเดือนมากกว่าหรือคือเดือนธันวาคม ปริมาณผลผลิตน้ำยางเฉลี่ย 820.15 กิโลกรัมต่อเดือน รองลงมาได้แก่เดือนพฤศจิกายน มีปริมาณผลผลิตน้ำยางเฉลี่ย 663.8 กิโลกรัมต่อเดือน ดูตารางที่ 58

ตารางที่ 58 ปริมาณผลผลิตน้ำยางที่ขายต่อเดือน

เดือน	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด
			(กิโลกรัม)	(กิโลกรัมต่อ)	(กิโลกรัม)
มกราคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	98.18	-	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.823	33.00	393
กุมภาพันธ์	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	37.50	344.88
มีนาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	383	99.74	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	1	0.26	35.4	35.4
เมษายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	382	99.48	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	2	0.52	200	550
พฤษภาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	380	98.96	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	4	1.04	42	447.33
มิถุนายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	378	98.44	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	6	1.56	36.1	303.62
กรกฎาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	33.1	305.05
สิงหาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	34.2	276.54
กันยายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	35	442.33
ตุลาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	37.2	476.07
พฤศจิกายน	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	37	663.8
ธันวาคม	เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายน้ำยาง	377	98.18	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายน้ำยาง	7	1.82	38.6	820.15

3.2.17 ราคาขายสินค้าเศษยาง

ราคาขายสินค้าเศษยางเฉลี่ย สูงที่สุดได้แก่ เคียนพุดชิกายน ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่

40.94 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งราคาขายต่ำสุด คือ 25 บาทต่อกิโลกรัม สูงที่สุด 45 บาทต่อกิโลกรัม ดู

ตารางที่ 59

ตารางที่ 59 ราคาขายสินค้าเศษยาง

	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (บาท/ กก.)	เฉลี่ย (บาท/กก.)	สูงสุด (บาท/ กก.)
มกราคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	136	35.42	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	248	100	30	39.48
กุมภาพันธ์	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	256	66.67	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	127	33.07	27	38.94
มีนาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	352	91.67	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	32	8.33	34	37.47
เมษายน	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	332	86.46	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	384	100	35	39.08
พฤษภาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	130	33.85	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	254	66.15	32	39.34
มิถุนายน	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	81	21.09	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	303	78.91	30	38.61
กรกฎาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	65	16.93	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายเศษยาง	65	16.93	28	38.50
สิงหาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	63	16.41	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	321	83.59	32	39.56
กันยายน	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	62	16.15	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	322	83.85	24	40.12
ตุลาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	53	13.80	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	331	86.20	20	39.98
พฤศจิกายน	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	66	17.19	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	318	82.81	25	40.94
ธันวาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออบ	53	13.80	-	-
	เกษตรกรจำหน่าย เศษยาง	331	86.20	20	39.98

3.2.18 ราคาขายสินค้าบางแผ่น

ราคาขายสินค้าเศษยางเฉลี่ย สูงที่สุดได้แก่ เดือนธันวาคมราคาขายสินค้าบางแผ่น ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่ 76.08 บาทต่อกิโลกรัม โดยราคาขายสูงสุด 99 บาทต่อกิโลกรัม โดยราคาขายต่ำสุด 36 บาทต่อกิโลกรัม ดูตารางที่ 60

ตารางที่ 60 ราคาขายสินค้าบางแผ่น

	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (บาท/ กก.)	เฉลี่ย (บาท/กก.)	สูงสุด (บาท/ กก.)
มกราคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	373	97.14	-	-
	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	11	2.86	36	80
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-
กุมภาพันธ์	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	2	0.52	70	80
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	383	99.74	-	-
มีนาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	1	0.26	78	78
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	383	99.74	=	=
เมษายน	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	1	0.26	75	75
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	369	96.09	-	-
พฤษภาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	15	3.91	37	80
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	365	95.05	-	-
มิถุนายน	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	16	4.17	35	75
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	362	94.27	-	-
กรกฎาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	22	5.73	34	80
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	359	93.49	-	-
สิงหาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	25	6.51	33	85
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	354	92.19	-	-
กันยายน	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	29	7.55	34	96
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	345	89.84	-	-
ตุลาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	39	10.16	35	93
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	333	86.72	-	-
พฤศจิกายน	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	51	13.28	38	89
	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	337	87.76	-	-
ธันวาคม	เกษตรกรจำหน่ายบางแผ่น	47	12.24	36	99

3.2.19 ราคาขายสินค้าขายยาง

ราคาขายสินค้ายางเฉลี่ยสูงสุดที่ได้แก่เดือนพฤศจิกายน ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่ 65 บาทต่อ
กิโลกรัม โดยราคาขายสูงสุด 82 บาทต่อกิโลกรัม โดยราคาขายต่ำสุด 38 บาทต่อกิโลกรัม ดูตารางที่ 61

ตารางที่ 61 ราคาขายสินค้าขายยาง

ราคาขายสินค้าขายยาง		จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (บาท/ กก.)	เฉลี่ย (บาท/กก.)	สูงสุด (บาท/ กก.)
มกราคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	380	98.96	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	4	1.04	20	43.75	70
กุมภาพันธ์	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	32	43.50	55
มีนาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	384	100	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	-	-	-	-	-
เมษายน	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.5208	35	47.50	60
พฤษภาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	35	47.50	60
มิถุนายน	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	35	47.50	60
กรกฎาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	35	51.50	68
สิงหาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	38	53.00	68
กันยายน	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	382	99.48	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	2	0.52	38	53.00	68
ตุลาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	381	99.22	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	3	0.78	35	58.30	75
พฤศจิกายน	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	379	98.70	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	5	1.30	38	65.00	82
ธันวาคม	เกษตรกร ไม่ได้ตอบ	379	98.70	-	-	-
	เกษตรกร จำหน่ายยาง	5	1.30	38	64.00	82

3.2.20 ต้นทุนค่าขนส่ง

ต้นทุนค่าขนส่งของเกษตรกรในเคียนกรกฎาคมสูงสุดโดยมีต้นทุนค่าขนส่งเฉลี่ยต่อไร่ 623 บาทต่อไร่ ค่าสุดท้ายที่ 100 บาท และสูงสุดอยู่ที่ 1,500 บาทต่อไร่ ดูตารางที่ 62

ตารางที่ 62 ต้นทุนค่าขนส่งแยก

	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด (บาท/ ไร่)	เฉลี่ย (บาท/ไร่)	สูงสุด (บาท/ ไร่)
มกราคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	309	80.47	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	75	19.53	150	596.43
กุมภาพันธ์	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	327	85.16	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	57	14.84	150	570.83
มีนาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	373	97.14	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	11	2.86	100	364.44
เมษายน	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	366	95.31	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	18	4.69	100	333.33
พฤษภาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	313	81.51	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	71	18.49	150	585.88
มิถุนายน	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	309	80.47	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	75	19.53	100	565.88
กรกฎาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	308	80.21	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	76	19.79	100	623.33
สิงหาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	307	79.95	150	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	77	20.052	130	592.50
กันยายน	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	303	78.91	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	81	21.09	150	630
ตุลาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	302	78.65	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	82	21.35	150	630
พฤศจิกายน	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	301	78.39	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	83	21.61	150	630
ธันวาคม	เกษตรกร ไม่ได้ออกร	301	78.385	-	-
	ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า	83	21.61	150	630

3.2.21 ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

3.2.21.1 ปัจจัยด้านการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรใน

จังหวัดหนองคาย

3.2.21.1 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตมีผลต่อระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.4

3.2.21.2 สภาพพื้นที่ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า สภาพพื้นที่ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา มีผลต่อระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.07

3.2.21.3 สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการปลูกยางพารา มีผลต่อระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.65

3.2.21.4 ปริมาณน้ำที่มีความเพียงพอต่อการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ปริมาณน้ำที่มีความเพียงพอต่อการปลูกยางพารามีผลต่อระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.34

3.2.21.5 มีการสนับสนุนพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า การสนับสนุนพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีผลต่อระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.97 ตารางที่ 63

ตารางที่ 63 ปัจจัยด้านการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา

ปัจจัยด้านการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา	ระดับการจ้างทำไร่ให้ตัดสินใจปลูกยาง					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต	จำนวน	9	133	102	62	78
	ร้อยละ	2.34	34.64	26.56	16.15	20.31
สภาพพื้นที่ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา	จำนวน	61	223	89	8	3
	ร้อยละ	15.89	58.07	23.18	2.08	0.78
สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการปลูกยางพารา	จำนวน	69	206	97	11	1
	ร้อยละ	17.97	53.65	25.26	2.86	0.26
ปริมาณน้ำที่มีความเพียงพอต่อการปลูกยางพารา	จำนวน	46	201	97	34	6
	ร้อยละ	11.98	52.34	25.26	8.85	1.56
มีการสนับสนุนพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	40	165	71	58	50
	ร้อยละ	10.42	42.97	18.49	15.10	13.02

3.2.22 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

3.2.22.1 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตของแผ่นคิบ ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตของแผ่นคิบมีผลต่อระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.64

3.2.22.2 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตเศษยาง ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตเศษยางมีผลต่อระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.82

3.2.22.3 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตน้ำยางชั้น ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตน้ำยางชั้นมีผลต่อระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.97

3.2.22.4 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตยางแผ่นรมควัน ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่าวิธีการผลิตยางแผ่นรมควัน มีผลต่อระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.18

ตารางที่ 64

ตารางที่ 64 ปัจจัยด้านวิธีการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตของพาราของเกษตรกร

ปัจจัยด้านการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตพารา	ระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยาง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วิธีการผลิตของแผ่นคิบ	จำนวน	25	40	73	133
	ร้อยละ	6.51	10.42	19.01	34.64
วิธีการผลิตเศษยาง	จำนวน	199	100	55	17
	ร้อยละ	51.82	26.04	14.32	4.43
วิธีการผลิตน้ำยางชั้น	จำนวน	9	29	78	103
	ร้อยละ	2.34	7.55	20.31	26.82
วิธีการผลิตยางแผ่นรมควัน	จำนวน	2	17	72	108
	ร้อยละ	0.52	4.43	18.75	28.13

3.2.2.3 ปัจจัยด้านกำไรที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

3.2.2.3.1 ปัจจัยด้านกำไรจากการผลิตยางแผ่นดิบที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา ส่วนใหญ่

เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตยางแผ่นดิบมีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.55

3.2.2.3.2 ปัจจัยด้านกำไรจากการผลิตเศษยาง ที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา ส่วนใหญ่

เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตเศษยาง มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.22

3.2.2.3.3 ปัจจัยด้านกำไรจากการผลิตน้ำยางข้นที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา ส่วนใหญ่

เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตน้ำยางข้น มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.32

3.2.2.3.4 ปัจจัยด้านกำไรจากการผลิตยางแผ่นรมควัน มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา ส่วน

ใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตยางแผ่นรมควัน มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.23 ดูตารางที่ 65

ตารางที่ 65 ปัจจัยด้านกำไรที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

ปัจจัยด้านกำไรที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา		ระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยาง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กำไรจากการผลิตยางแผ่นดิบ	จำนวน	45	55	83	125	76
	ร้อยละ	11.72	14.32	21.61	32.55	19.79
กำไรจากการผลิตเศษยาง	จำนวน	189	83	85	13	14
	ร้อยละ	49.22	21.61	22.14	3.39	3.65
กำไรจากการผลิตน้ำยางข้น	จำนวน	9	27	88	151	109
	ร้อยละ	2.34	7.03	22.92	39.32	28.39
กำไรจากการผลิตยางแผ่นรมควัน	จำนวน	6	24	87	101	166
	ร้อยละ	1.56	6.25	22.66	26.30	43.23

3.2.24 ปัจจัยด้านการตลาดมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

3.2.24.1 ปัจจัยด้านการตลาดมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่าปัจจัยด้านการตลาดมีการรับซื้อยางพาราในพื้นที่มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.14

3.2.24.2 ปัจจัยด้านมีช่องทางการจำหน่ายหลายช่องทาง มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า มีช่องทางการจำหน่ายหลายช่องทางมีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.44

3.2.24.3 ปัจจัยด้านความต้องการของการตลาดรับซื้อยางพาราสูงขึ้นมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ความต้องการของการตลาดรับซื้อยางพาราสูงขึ้นมีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.78

3.2.24.4 ปัจจัยด้านราคาขายพาราสูงขึ้นมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่าปัจจัยด้านราคาขายพาราสูงขึ้น มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.72

3.2.24.5 ปัจจัยด้านการขยายตัวของตลาดยางพาราในประเทศมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านการขยายตัวของตลาดยางพาราในประเทศ มีผลต่อระดับการจ้างทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.48 ตารางที่ 66

ตารางที่ 66 ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

ปัจจัยด้านการตลาด ที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา		ระดับการจ้างให้ทำไม้ให้ตัดสินใจปลูกยาง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านการตลาด มีการรับซื้อยางพาราในพื้นที่	จำนวน	89	181	67	36	11
	ร้อยละ	23.18	47.14	17.45	9.38	2.86
มีช่องทางการจัดจำหน่ายหลายช่องทาง	จำนวน	56	186	88	31	23
	ร้อยละ	14.58	48.44	22.92	8.07	5.99
มีความต้องการของการตลาดรับซื้อยางพาราสูงขึ้น	จำนวน	71	195	83	30	5
	ร้อยละ	18.49	50.78	21.61	7.81	1.30
ราคาขายพาราสูงขึ้น	จำนวน	40	141	135	57	11
	ร้อยละ	10.42	36.72	35.16	14.84	2.86
มีการขยายตัวของตลาดยางพาราในประเทศ	จำนวน	46	190	65	44	39
	ร้อยละ	11.98	49.48	16.93	11.46	10.16

3.2.25 ปัจจัยด้านปัจจัยด้านนโยบายรัฐที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

3.2.25.1 ปัจจัยด้านปัจจัยด้านนโยบายรัฐโดยสนับสนุนเงินทุนในการปลูกยางพารามีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ ใค่นการสนับสนุนเงินทุนในการปลูกยางพารามีผลต่อการงูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.08

3.2.25.2 ปัจจัยด้านปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตยางพารามีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตยางพารามีผลต่อการงูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.92

3.2.25.3 ปัจจัยด้านนโยบายรัฐโดยการจัดตลาดประมูลยางพารามีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านนโยบายรัฐโดยการจัดตลาดประมูลยางพารามีผลต่อการงูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.14

3.2.25.4 ปัจจัยด้านนโยบายรัฐในการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรเกษตรกรชาวสวนยางมีผลต่อการจัดการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรเกษตรกรชาวสวนยางมีผลต่อการงูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.72

3.2.25.5 ปัจจัยด้านนโยบายรัฐโดยรัฐบาลเข้ามารับประกันราคาขายมีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านนโยบายรัฐโดยรัฐบาลเข้ามารับประกันราคาขายผลต่อการงูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.47 ดูตารางที่ 67

ตารางที่ 67 ปัจจัยด้านปัจจัยด้านนโยบายรัฐที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ปัจจัยด้านปัจจัยด้านนโยบายรัฐที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา		ระดับการสูงใจที่ทำให้ที่ดินใจปลูกยาง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: สถาบันเงินทุนในการปลูกยางพารา	จำนวน	31	200	77	40	36
	ร้อยละ	8.07	52.08	20.05	10.42	9.38
ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตยางพารา	จำนวน	35	184	127	36	2
	ร้อยละ	9.11	47.92	33.07	9.38	0.52
ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: มีการจัดตลาดประมูลยางพารา	จำนวน	44	181	103	43	13
	ร้อยละ	11.46	47.14	26.82	11.20	3.39
ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: สถาบันสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรเกษตรกรชาวสวนยาง	จำนวน	33	141	108	84	18
	ร้อยละ	8.59	36.72	28.13	21.88	4.69
ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ: รัฐบาลเข้ามาประกันราคายาง	จำนวน	34	117	47	86	100
	ร้อยละ	8.85	30.47	12.24	22.40	26.04

3.2.26 ความเห็นต่อลักษณะการซื้อขายผลผลิตของเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลาง

ความเห็นของเกษตรกรต่อลักษณะการซื้อขายผลผลิตยางพาราของเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลาง ส่วนใหญ่เกษตรกรมีความเห็นว่าการซื้อขายผลผลิตเป็นไปในลักษณะพ่อค้าคนกลางเป็นผู้

กำหนดราคา คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาเป็นลักษณะมีการตกลงกันทั้งสองฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 42.7

ดูตารางที่ 68

ตารางที่ 68 ความเห็นต่อการซื้อขายผลผลิตของเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลาง

ความเห็นต่อการซื้อขายผลผลิตของเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลางเป็นไปในลักษณะใด	ความถี่	ร้อยละ
พ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคา	208	54.2
ผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคา	2	0.6
มีการต่อรองกันทั้งสองฝ่าย	164	42.7
อื่นๆ	10	2.5
รวม	384	100

3.2.27 สรุปผลการศึกษา

- พื้นที่เพาะปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพาะปลูกยางพารา จำนวน 11-20 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 39.84 โดยพื้นที่เปิดกรีดน้ำยางได้ส่วนใหญ่มีจำนวน 1-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 46.61 พื้นที่ที่ยังไม่สามารถเปิดกรีดน้ำยาง จำนวน 6 - 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.97

- การจำหน่ายผลผลิต ส่วนใหญ่เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตในลักษณะเศษยาง โดยจำหน่าย เฉลี่ยต่อเดือนจำนวน 788.97 กิโลกรัมต่อเดือน โดยเกษตรกรที่มีการจำหน่ายปริมาณเศษยางต่อเดือนสูงที่สุดจำนวน 9,491-9,500 กิโลกรัมต่อเดือน

- การจำหน่ายผลผลิตในลักษณะยางแผ่น ส่วนใหญ่เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายผลผลิตเป็นยางแผ่น มีเกษตรกรเพียง ร้อยละ 14.32 จำหน่ายผลผลิตเป็นยางแผ่น ส่วนปริมาณการจำหน่ายยางแผ่นเฉลี่ย 623.46 กิโลกรัมต่อเดือน โดยเกษตรกรที่มีการจำหน่ายปริมาณยางแผ่นมากที่สุดคือจำหน่าย ปริมาณ 3,500 กิโลกรัมต่อเดือน

- การจำหน่ายผลผลิตในลักษณะน้ำยาง ส่วนใหญ่เกษตรกรไม่ได้จำหน่ายผลผลิตเป็นน้ำยาง มีเพียงเกษตรกรร้อยละ 2.34 ที่ผลิตน้ำยาง โดยปริมาณการจำหน่ายน้ำยางต่อเดือน 5,157 กิโลกรัมต่อเดือน โดยเกษตรกรที่มีการจำหน่ายสูงที่สุดจำนวน 2,000 กิโลกรัมต่อเดือน และจำหน่าย ปริมาณ ค่าสุด 1 กิโลกรัมต่อเดือน

- ช่องทางการจำหน่ายผลผลิตเกษตรกรนิยมจำหน่ายผลผลิต ผ่านพ่อค้าที่เข้าร่วม ตลาดประมูล คิดเป็นร้อยละ 58.60

- เกษตรกัในการตัดสินใจส่วนใหญ่เกษตรกรใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจที่จะขายผลผลิต ยางพาราของตนเองจากราคารับซื้อยางที่พ่อค้าคนกลางเสนอ

- วิธีการขายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางของเกษตรกร ส่วนใหญ่เกษตรกรขาย ผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางโดยตรงใน ตลาดประมูลยางที่ตนเองเป็นสมาชิก

- วิธีการขายผลผลิตกรณีที่ไม่ใช่เกษตรกร ไม่ได้ขายในพื้นที่สหกรณ์ของตัวเองเป็นสมาชิก (มีพ่อค้าคนกลางมาประมูลในวันนั้นและรับซื้อยางในวันนั้นเลย)

- กรณีที่เกษตรกรติดต่อขายผลผลิตให้ผู้รับซื้อด้วยตนเอง โดยติดตามข่าวสารราคา ตลาดกลางเพื่อต่อราคาให้ได้ใกล้เคียงราคาตลาดกลางมากที่สุด เมื่อได้ราคาพอใจแล้ว จึงติดต่อ ไปให้ผู้รับซื้อโดยตรง โดยที่เกษตรกรขนส่งผลผลิตจากสวน/บ้าน ไปให้พ่อค้าเอง

- ต้นทุนรวมของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10,001

- 20,000 บาท

- ต้นทุนค่าแรงของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่ในช่วงระหว่าง 1-10,000 บาท

- ต้นทุนค่าปุ๋ยของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนค่าปุ๋ยอยู่ในช่วงระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท

- ต้นทุนค่าน้ำการคองเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่ระหว่าง 1-10000 บาท

- ต้นทุนค่าเครื่องจักรของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุน

อยู่ระหว่าง 1-10000 บาท

- ต้นทุนค่ายาแก้มือราของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุน

อยู่ระหว่าง น้อยกว่า 1,000 บาท

- ต้นทุนค่าอื่น ๆ ของเกษตรกรในการผลิตยางพาราในปี 2550 ส่วนใหญ่มีต้นทุนอยู่

ระหว่าง น้อยกว่า 1,000 บาท

- แหล่งที่มาของแรงงานที่ใช้ในการกรีดยางพารามาจากสมาชิกในครอบครัว

- แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพาราส่วนใหญ่มาจากผู้ผลิตพันธุ์ยาง

- แหล่งทุนที่เกษตรกรใช้ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่มาจาก เพาะด้วยตนเอง

- เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพารามาจากแหล่งสำนักงานกองทุน

สงเคราะห์การทำสวนยาง

- ปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายต่อเดือน เดือนที่มีปริมาณผลผลิตเศษยางมากที่สุด

ได้แก่ เดือนธันวาคม มีปริมาณผลผลิตเศษยางที่ขายเฉลี่ย 815 กิโลกรัมต่อเดือน

- ปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่เกษตรกรขายต่อเดือนที่มีปริมาณผลผลิตยางแผ่นที่ขายต่อ

เดือน มากที่สุดคือ เดือนพฤศจิกายน ปริมาณผลผลิตยางแผ่นเฉลี่ย 541.80 กิโลกรัมต่อเดือน

- ปริมาณผลผลิตน้ำยางที่เกษตรกรขายต่อเดือนที่มีปริมาณผลผลิตน้ำยางที่ขายต่อเดือน

มากที่สุดคือเดือนธันวาคม ปริมาณผลผลิตน้ำยางเฉลี่ย 820.15 กิโลกรัมต่อเดือน

- ราคาขายสินค้าเศษยางเฉลี่ย สูงที่สุดได้แก่ เดือนพฤศจิกายน ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่

40.94 บาทต่อกิโลกรัม

- ราคาขายสินค้าเศษยางเฉลี่ย สูงที่สุดได้แก่ เดือนธันวาคมราคาขายสินค้ายางแผ่น

ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่ 76.08 บาทต่อกิโลกรัม

- ราคาขายสินค้าน้ำยางเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่เดือนพฤศจิกายน ราคาขายเฉลี่ยอยู่ที่ 65 บาท

ต่อกิโลกรัม

- ต้นทุนค่าขนส่งของเกษตรกรในคือนอนกรกฎาคมสูงที่สุด โดยมีต้นทุนค่าขนส่งเฉลี่ย

ต่อครั้ง 623 บาทต่อครั้ง

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

1. เกษตรกรมีความเห็นว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตมีผลต่อระดับการงูใจที่
ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก
2. เกษตรกรมีความเห็นว่า สภาพพื้นดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา มีผลต่อ
ระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก
3. เกษตรกรมีความเห็นว่า สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการปลูกยางพารา มีผลต่อระดับ
การงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก
4. เกษตรกรมีความเห็นว่า ปริมาณน้ำที่มีความเพียงพอต่อการปลูกยางพารามีผลต่อ
ระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก
5. เกษตรกรมีความเห็นว่า การสนับสนุนพันธุ์ยางที่ดีของหน่วยงานของรัฐที่เกื้อหนุน
มีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

ปัจจัยด้านวิธีการผลิตที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

1. เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตเศษยางมีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูก
ยางในระดับมากที่สุด
2. เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตยางแผ่นดิบมีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจ
ปลูกยางในระดับน้อย
3. เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตน้ำยางข้นมีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูก
ยางในระดับน้อยที่สุด
4. เกษตรกรมีความเห็นว่า วิธีการผลิตยางแผ่นรมควัน มีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้
ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านกำไรที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

1. เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตเศษยาง มีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้ตัดสินใจ
ปลูกยางในระดับมากที่สุด
2. เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตยางแผ่นดิบมีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้
ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อย
3. เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตน้ำยางข้น มีผลต่อระดับการงูใจที่ทำให้
ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อย
4. เกษตรกรมีความเห็นว่า กำไรจากการผลิตยางแผ่นรมควัน มีผลต่อระดับการงูใจที่
ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการตลาดมีผลต่อปริมาณการผลิตของพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

1. เกษตรกรมีความเห็นว่าปัจจัยด้านการตลาดมีการรับรู้ข้อของพาราในพื้นที่มีผลต่อการ
 ใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

2. เกษตรกรมีความเห็นว่า มีช่องทางทางการจัดจำหน่ายหลายช่องทาง มีผลต่อการ
 ใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

3. เกษตรกรมีความเห็นว่า ความต้องการของตลาดรับซื้อของพาราสูงขึ้นมีผลต่อการ
 ใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

4. เกษตรกรมีความเห็นว่าปัจจัยด้านราคาของพาราสูงขึ้น มีผลต่อการ
 ใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

5. เกษตรกรมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านการขยายตัวของตลาดของพาราในประเทศ มีผล
 ต่อระดับการใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางในระดับมาก

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์อำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางในตลาดยางพาราว่าอำนาจทางการตลาดมากน้อยเท่าใด สามารถพิจารณาจาก จำนวนผู้ผลิตและส่วนแบ่งทางการตลาด ลักษณะความแตกต่างของสินค้า การศึกษาอำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางในตลาดยางพารา ทำให้ทราบ โครงสร้างของตลาดและพฤติกรรมของหน่วยผลิตในตลาด จากวิธีการศึกษาในบทที่ 1 การคำนวณหาอำนาจทางการตลาดจะคำนวณได้จาก

$$M = \frac{H}{|7|}$$

โดย

H = Herfindahl index of industry concentration

η = The market demand elasticity

ค่า $|7|$ จะได้จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการยางพารา กับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความต้องการ ใช้ การวิเคราะห์ได้ใช้สมการเกี่ยวเนื่อง (Simultaneous Equation) และพิจารณาสมการในรูปแบบต่างๆคือ สมการเส้นตรง (Linear Equation) สมการเส้นตรงในรูปแบบเบิ้ลลิค (Double – log linear Equation) และเลือกพิจารณาจากค่า R-square Adjusted R- square F-statistics T-statistics และDurbin Watson ของแต่ละสมการ สำหรับรายงานการศึกษานี้จะนำเสนอเฉพาะสมการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากจะนำเฉพาะค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคามาใช้ในการคำนวณค่าอำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางในตลาดยางพารา และเนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี2SLS และสมการที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นสมการเกี่ยวเนื่องทำให้ผลการวิเคราะห์เป็นการนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ร่วมกัน และข้อมูลไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นข้อมูลของอุปสงค์หรืออุปทานหรืออาจเป็นข้อมูล ณ จุดดุลยภาพก็ได้ จึงได้ทำการชี้ชัดสมการเกี่ยวเนื่องซึ่งแสดงในบทที่ 1 จึงทำให้การนำสมการขึ้นมาตีที่เหมาะสมมาใช้ น่าจะเป็นตัวแทนที่ดีของสมการเกี่ยวเนื่อง

เนื่องจาก H มีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 และ $|7|$ มีค่าได้ตั้งแต่ 0 ถึงอนันต์ ดังนั้นทำให้ค่าอำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางมีค่าได้ตั้งแต่ 0 ถึงอนันต์ ซึ่งค่าอำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางมีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าพ่อค้าคนกลางมีการแข่งขันกันอย่างสมบูรณ์ ทำให้พ่อค้าคนกลางแต่ละรายไม่มีอำนาจในการกำหนดราคา / ปริมาณ ได้เลย หรือในกรณีที่มีอำนาจทางการตลาดเท่ากับอนันต์ แสดงว่าพ่อค้า

ในการแข่งขันจะต้องมีการผสมผสานกลยุทธ์ที่มีในสัดส่วนต่างๆเพื่อให้แต่ละฝ่ายได้ผลประโยชน์มากที่สุดและเสียผลประโยชน์น้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์การแข่งขันระหว่างเกษตรกร และพ่อค้าคนกลาง พบว่ากลยุทธ์ที่เกษตรกรมี 2 กลยุทธ์ คือ เป็นสมาชิกสหกรณ์ และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ ไม่มีกลยุทธ์ใดที่ดีที่สุดแสดงว่าในสถานการณ์ที่ตลาดเกิดอุปสงค์ส่วนเกินทำให้การรวมกลุ่มไม่ใช้วิธีที่ดีที่สุดในการใช้ต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง และกลยุทธ์ของพ่อค้าคนกลางที่ 3 กลยุทธ์ได้แก่ 1.ประมูลในวันนั้น และรับซื้อภายในวันนั้น 2. ประมูลก่อนวันที่รับซื้อ และ 3. เชื้อขางจากเกษตรกรโดยตรง พบว่ายังไม่มีการใช้กลยุทธ์ที่ดีที่สุดจะต้องใช้กลยุทธ์ทั้ง 3 ในสัดส่วนที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณอาหารที่มากที่สุดที่เกษตรกรตัดสินใจขายให้

5.3.1 จุดที่ดีที่สุดของกลยุทธ์ผสมของทั้งสองฝ่ายในตลาดเศษยาง คือ

เกษตรกรใช้วิธีการจำหน่าย คือขายในตลาดประมูลที่เป็นสมาชิกในอัตราส่วน $\frac{15}{49}$ และขายในตลาดทั่วไปในอัตราส่วน $\frac{34}{49}$ หมายความว่าในการแข่งขันทั้งหมด 49 ครั้งเกษตรกรจะใช้วิธีการจำหน่ายในตลาดประมูลที่เป็นสมาชิกจำนวน 15 ครั้ง และขายในตลาดทั่วไปจำนวน 34 ครั้ง

พ่อค้าคนกลางใช้วิธีการรับซื้อ คือทำการประมูลก่อนวันที่รับซื้อในอัตราส่วน $\frac{31}{49}$ และติดต่อซื้อขายกับเกษตรกรโดยตรงในอัตราส่วน $\frac{18}{49}$ หมายความว่าในการแข่งขันทั้งหมด 49 ครั้งพ่อค้าคนกลางจะใช้ทำการประมูลก่อนวันที่รับซื้อจำนวน 31 ครั้ง และติดต่อซื้อขายกับเกษตรกรโดยตรงจำนวน 18 ครั้ง

ผลของการเล่นเกมกลยุทธ์สมปรารถนาได้ผลของเกมเท่ากับ 25.86 % หมายความว่าถ้ามีการแข่งขันในลักษณะอย่างนี้หลายครั้งและมีการกลยุทธ์ของแต่ละฝ่ายในสัดส่วนดังกล่าวจะพบว่ามีโอกาสที่เกษตรกรจะขายผลผลิตให้พ่อค้าคนกลางมีโอกาสเพียง 25.86%

5.3.2 จุดที่ดีที่สุดของกลยุทธ์ผสมของทั้งสองฝ่ายในตลาดยางแผ่น คือ

เกษตรกรใช้วิธีการจำหน่าย คือขายในตลาดประมูลที่เป็นสมาชิกในอัตราส่วน $\frac{82}{135}$ และขายในตลาดทั่วไปในอัตราส่วน $\frac{53}{135}$ หมายความว่าในการแข่งขันทั้งหมด 135 ครั้งเกษตรกรจะใช้วิธีการจำหน่ายในตลาดประมูลที่เป็นสมาชิกจำนวน 82 ครั้ง และขายในตลาดทั่วไปจำนวน 53 ครั้ง

พ่อค้าคนกลางใช้วิธีการรับซื้อ คือทำการประมูลในวันนั้น และรับซื้อภายในวันนั้น ในอัตราส่วน $\frac{81}{135}$ และ ติดต่อซื้อขายกับเกษตรกรโดยตรงในอัตราส่วน $\frac{54}{135}$ หมายความว่าในการ

แข่งขันทั้งหมด 135 ครั้งพ่อค้าคนกลางจะใช้ทำการประมูลในวันนั้น และรับซื้อยางในวันนั้น จำนวน 81 ครั้ง และติดต่อดี้อยู่กับเกษตรกร โดยตรงจำนวน 54 ครั้ง

ผลของการเล่นเกมกลยุทธ์ผสมปรากฏว่าได้ผลของเกมเท่ากับ 38.7% หมายความว่าถ้ามีการแข่งขันในลักษณะอย่างนี้หลายครั้งและมีการกลยุทธ์ของแต่ละฝ่ายในสัดส่วนดังกล่าวจะพบว่าโอกาสที่เกษตรกรจะขายผลผลิตให้พ่อค้าคนกลางมีโอกาสน้อยเพียง 38.7%

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์อำนาจทางการตลาดในปี 2550 พบว่าเกษตรกรมีอำนาจในการต่อรอง

ราคากับพ่อค้าคนกลางในตลาด และในช่วงปี 2550 ราคายางพาราอยู่ในระดับสูงเกษตรกรมีการขายการปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น แต่ในปี 2551 ราคายางพารามีระดับราคาลดลงเรื่อยๆเนื่องจากราคาน้ำมันในตลาดโลกลดลงทำให้เกษตรกรมีความกังวลในการนำผลผลิตเข้าสู่ตลาด จึงควรมีการศึกษากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการต่อรองราคาระหว่างเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลางในช่วงที่ราคายางพาราคกต่ำด้วยเพื่อเปรียบเทียบหากลยุทธ์ที่เหมาะสมให้กับเกษตรกรนำไปใช้กับสภาวะทางการตลาดในหลากหลายรูปแบบ

บรรณานุกรม

- ติลก แสงแก้ว. 2546. การจัดทำการผลิต และการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใน จังหวัดนครพนม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นันทรรัตน์ นามบุรี. 2542. การประเมินผลทางการเงินของธุรกิจอุตสาหกรรมยางพารา. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประวิณ ห่มนพลศรี. 2548. การศึกษาความเหมาะสมในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร ในจังหวัดหนองคาย การศึกษา สวนยางพาราของเกษตรกรอำเภอโพนพิสัย
- จังหวัดหนองคาย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศศ.ปริญญา เจติโฌม และคณะ. 2548. การพัฒนาแบบจำลองการตลาดข้อตกลงยาง การศึกษา การกรอง เทพักษ์. 2546. การพยากรณ์ราคาผลผลิตทางการเกษตรในตลาดซื้อขายล่วงหน้า กรณีศึกษา ยางพารา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พนมพร ประทุมรัตน์. 2549. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน จากการปลูกยางพาราใน แหล่งปลูกใหม่ อำเภอโนนสูง จังหวัดอุดรธานี. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วินัย สายปรีชา. 2537. การเชื่อมโยงความเจริญระหว่างระบบเกษตรกรรมและระบบ อุตสาหกรรม กรณีศึกษาของยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภชาติ สุขารมณ. 2545. ทฤษฎีเกมและตลาดผู้ขายน้อยราย. หน้าที่ 5 ในเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรรม. ประมวลสาระชุดวิชา บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สัตตพงษ์ บุตร โยจันทร์. 2549. วิถีชีวิตของครอบครัวเกษตรกรสวนยางพารา เกษตรกรบ้าน กระตุ่ ด้านสังคมเศรษฐกิจ และสภาวะสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏเลย.
- อร จุนธิระพงศ์. 2543. ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการผลิตยางพาราในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- H. Scott Bierman, Luis Fernandez (1998), *Game Theory with Economic Applications*, Addison-Wesley Publishing Company, Inc, the United States of America.
- J. Johnston (1988), *Econometric Methods*, McGraw-Hill International Editions, Singapore, Chapter 11.

Robin Bade, Michael Parkin (2005), *Foundations of Microeconomics*, Pearson
Education Indochina Ltd, Bangkok, Chapter 6.

မုခ်မုခ်

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์อำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางในตลาดยางพารา”
กรณีศึกษาตลาดยางพารา จังหวัดหนองคาย

สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ชื่อ – นามสกุล.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์.....

1. ท่านมีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด.....ไร่

1.1 พื้นที่เปิดกรีดจำนวน.....ไร่ 1.2 พื้นที่ที่ยังไม่สามารถเปิดกรีดได้จำนวน.....ไร่

2. ผลผลิตยางพาราที่ท่านขายเป็นลักษณะใด ปี พ.ศ. 2550

☐ ยางแผ่น ปริมาณที่ท่านขาย.....กิโลกรัม/เดือน

☐ เศษยาง ปริมาณที่ท่านขาย.....กิโลกรัม/เดือน

☐ น้ำยางดิบ ปริมาณที่ท่านขาย.....กิโลกรัม/เดือน

3. ช่องทางการจำหน่าย

☐ พ่อค้าในหมู่บ้านและตำบล มีทั้งหมด.....ราย

☐ พ่อค้าในมือ มีทั้งหมด.....ราย

☐ โรงงาน มีทั้งหมด.....โรงงาน

☐ พ่อค้าที่เข้าร่วมตลาดประมูล มีทั้งหมด.....ราย

☐ อื่นๆ.....

4. ท่านใช้เกณฑ์อะไรในการตัดสินใจที่จะขายผลผลิตทางฟาร์มของตนเอง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) ขอข้อมูล
ที่สำคัญที่สุดด้วย

- ราคารับซื้อของที่พ่อค้าคนกลางเสนอ
- ราคาขายของตลาดกลางหาคนใหญ่
- ปริมาณขายที่ผลิตได้
- ค่าใช้จ่ายในการผลิตยางที่ต้องจ่ายทุกเดือน
- ค่าปุ๋ย และค่าบำรุงรักษาต้นยาง
- ค่าใช้จ่ายในครอบครัว
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. วิธีการขายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางของท่านเป็นอย่างไร

5.1 กรณียขายในพื้นที่สหกรณ์ของตัวเองเป็นสมาชิก

☐ ขายในตลาดประมูลยาง ที่สหกรณ์ซึ่งตนเองเป็นสมาชิกอยู่เป็นผู้จัดการประมูล : ต้องเป็น
สมาชิกสหกรณ์นั้นๆ

(มีพ่อค้าคนกลางมาประมูลในวันนั้น และรับซื้อยางในวันนั้นเลย)

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

☐ ขายในตลาดประมูลยางที่สหกรณ์เป็นผู้จัดการประมูลซึ่งตนเองเป็นสมาชิกอยู่ : ต้องเป็นสมาชิก
สหกรณ์นั้นๆ

(มีพ่อค้าคนกลางมาประมูลก่อนวันรับซื้อ เมื่อประมูลได้แล้วก็มารับซื้อในวันหลัง)

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

☐ ผากขายกับสหกรณ์ที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่
(ส่วนใหญ่เป็นการขายยางแผ่น ผากผลผลิตไว้ที่สหกรณ์ เมื่อคิดว่าราคาช่วงไหนดี ก็แจ้ง
สหกรณ์ว่าจะขาย)

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

หมายเหตุ : ตามข้อ 5.1 ที่ท่านเลือก ตลาดที่ท่านขายมี สกย. เป็นตัวกลางประสานกับผู้รับซื้อหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

5.2 กรณีไม่ได้ขายในพื้นที่สหกรณ์ตัวเองเป็นสมาชิก

- ☐ ขายกับตลาดประมูลทางทั่วไป : ไม่ได้เป็นสมาชิกของที่นี่ แต่ก็อยากไปขายได้
(มีพ่อค้าคนกลางมาประมูลในวันนั้น และรับซื้อภายในวันนั้นเลย)

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

- ☐ ขายกับตลาดประมูลทางทั่วไป : ไม่ได้เป็นสมาชิกของที่นี่ แต่ก็อยากไปขายได้
(มีพ่อค้าคนกลางมาประมูลก่อนวันรับซื้อ เมื่อประมูลได้แล้วจึงมารับซื้อในวันหลัง)

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

- ☐ คิดต่อขายผลผลิตให้ผู้รับซื้อด้วยตนเอง โดยติดตามข่าวสารราคาตลาดกลางเพื่อต่อรองราคาให้
ได้ใกล้เคียงราคากลางมากที่สุด เมื่อได้ราคาพอใจแล้ว จึงติดต่อไปให้ผู้รับซื้อโดยตรง โดยที่

- ☐ ท่านขนส่งผลผลิตจากสวน/บ้าน ไปให้พ่อค้าเอง

- ☐ พ่อค้ามาขนส่งผลผลิตของท่านจากสวน/บ้าน ไปให้เอง

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

- ☐ ขายให้กับพ่อค้าคนกลางที่จ่ายเงินมัดจำสินค้าล่วงหน้า

ข้อดี คือ.....

ข้อเสีย คือ.....

5.3 ขายรูปแบบอื่นๆ (โปรดระบุ).....

หมายเหตุ : ตามข้อ 5.2 หรือ 5.3 ที่ท่านเลือก ตลาดที่ท่านขายมี สกย. เป็นตัวกลางประสานกับผู้รับซื้อหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

6. ต้นทุนรวมของท่านในการผลิตยางพาราในปี 2550 ประมาณบาท
ประกอบด้วยต้นทุนประเภทใดบ้าง

1. ค่าแรงจำนวน..... บาท/ไร่
2. ค่าปุ๋ย.....จำนวน..... บาท/ไร่
3. ค่าสารเคมี.....จำนวน..... บาท/ไร่
4. ค่าเครื่องจักร.....จำนวน..... บาท/ไร่
5. ค่าพาหนะย่างกันเชื้อรา.....จำนวน..... บาท/ไร่
6. อื่นจำนวน..... บาท/ไร่

12. ท่านคิดว่าการชื้อขายผลิตภัณฑ์ของท่านกับพ่อค้าคนกลางเป็นไปในลักษณะใด

- ☐ พ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคา
- ☐ ผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคา
- ☐ มีการต่อรองกันทั้งสองฝ่าย
- ☐ อื่นๆ

13. ท่านต้องการให้ตลาดบางมีการพัฒนาไปในรูปแบบใดในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

14. ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดหนองคาย

คำชี้แจง : โปรดเลือกโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา	ระดับการสูงใจที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยาง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ปัจจัยด้านการผลิต					
1.1 มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต					
1.2 สภาพพื้นที่ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา					
1.3 สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการปลูกยางพารา					
1.4 ปริมาณน้ำที่มีความเพียงพอต่อการปลูกยางพารา					
1.5 มีการสนับสนุนพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง					
2.วิธีการผลิต					
2.1 ยางแผ่นดิบ					
2.2 เศษยาง (ยางก้อน)					
2.3 น้ำยางข้น					
2.4 ยางแผ่นรมควัน					

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการผลิตยางพารา		ระดับการอุ้งใจที่ทำให้ตัดสินใจไปอยู่อย่าง				
		มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด
3. ถ้าไม่การผลิต						
3.1 ยางแผ่นดิบ						
3.2 เศษยาง (ยางก้อน)						
3.3 น้ำยางข้น						
3.4 ยางแผ่นรมควัน						
4. ปัจจัยด้านการตลาด						
4.1 มีตลาดรับซื้อยางพาราในพื้นที่						
4.2 มีช่องทางทางการจัดจำหน่ายหลายช่องทาง						
4.3 มีความต้องการของตลาดรับซื้อยางพาราสูงขึ้น						
4.4 ราคาขายพาราสูงขึ้น						
4.5 มีการขยายตัวของตลาดยางพาราในประเทศ และต่างประเทศเพิ่มขึ้น						
5. ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ						
5.1 สนับสนุนเงินทุนในการปลูกยางพารา						
5.2 มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตยางพาราให้เป็นที่ยอมรับของตลาด						
5.3 มีการจัดตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น						
5.4 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรเกษตรกรชาวสวนยางให้เข้มแข็งมีศักยภาพ และอำนาจต่อรองสูง						
5.5 รัฐบาลเข้ามามีประกันราคายางพารา						

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหาด้านการผลิต

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการขายและจัดจำหน่าย

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการขนส่งสินค้า

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

%%%%%%%%%

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อำนาจทางการตลาดของพ่อค้าคนกลางในตลาดยางพารา
กรณีศึกษาตลาดยางพารา จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย

สำหรับพ่อค้าคนกลาง

ชื่อบริษัท/ร้าน.....

1. ผลผลิตยางพาราที่รับซื้อเป็นลักษณะใด ปี พ.ศ. 2550

- ☐ ยางแผ่น ปริมาณที่จำหน่าย.....กิโลกรัม/เดือน
- ☐ เศษยาง ปริมาณที่จำหน่าย.....กิโลกรัม/เดือน
- ☐ น้ำยางดิบ ปริมาณที่จำหน่าย.....กิโลกรัม/เดือน
- ☐ อื่นๆ.....

2. ช่องทางการจำหน่าย

- ☐ โรงงาน ☐ เป็นสมาชิกของโรงงาน จำนวน.....โรงงาน
- ☐ ไม่เป็นสมาชิกของโรงงาน
- ☐ อื่นๆ.....

3. ใช้เกณฑ์อะไรในการตัดสินใจจำหน่ายผลผลิตยางพาราให้กับโรงงาน

.....

.....

.....

.....

4. มีเทคนิคในการต่อรองราคากับเกษตรกรอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. ต้นทุนในการซื้อ และขายยางพาราประมาณปีละบาท

โครงสร้างต้นทุนประกอบด้วยต้นทุนประเภทใดบ้าง

- 1.....จำนวน..... บาท/ปี
- 2.....จำนวน..... บาท/ปี
- 3.....จำนวน..... บาท/ปี
- 4.....จำนวน..... บาท/ปี
- 5.....จำนวน..... บาท/ปี
- 6.....จำนวน..... บาท/ปี

6. แสดงข้อมูลเกี่ยวกับยอดรับซื้อสินค้า และต้นทุนค่าขนส่งสินค้าที่ขาย / หน่าย เป็นรายเดือน

ปี พ.ศ. 2549	ปริมาณยางพาราที่รับซื้อ / เติอน (กก.)		
	เศษยาง	ยางแผ่น	น้ำยาง
มกราคม			
กุมภาพันธ์			
มีนาคม			
เมษายน			
พฤษภาคม			
มิถุนายน			
กรกฎาคม			
สิงหาคม			
กันยายน			
ตุลาคม			
พฤศจิกายน			
ธันวาคม			
รวม			

7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพตลาดยางพาราของจังหวัดหนองคายในปัจจุบัน และควรมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

.....

8. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการขายและจัดจำหน่าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการขนส่งสินค้า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

ผลการอุปสงค์ยางแผ่นตลาดอุดรธานี

Dependent Variable: QDF
 Method: Least Squares
 Date: 02/14/09 Time: 11:06
 Sample (adjusted): 2007M02 2007M12
 Included observations: 11 after adjustments
 Convergence achieved after 7 iterations

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
PTF	4.682983	0.052517	89.17064	0.0000
P	3.147451	0.008762	359.2279	0.0000
C	50.67697	3.995894	12.68226	0.0000
AR(1)	0.929966	0.359665	2.585643	0.0362

R-squared	0.999985	Mean dependent var	656.5576
Adjusted R-squared	0.999979	S.D. dependent var	17.69286
S.E. of regression	0.080603	Akaike info criterion	-1.923279
Sum squared resid	0.045478	Schwarz criterion	-1.778590
Log likelihood	14.57803	F-statistic	160608.5
Durbin-Watson stat	2.075618	Prob(F-statistic)	0.000000

Inverted AR Roots .93

Estimation Command:

LS QdF PTF P C AR(1)

Estimation Equation:

$QdF = C(1)*PTF + C(2)*P + C(3) + [AR(1)=C(4)]$

Substituted Coefficients:

$QdF = 4.682982908*PTF + 3.147450743*P + 50.67696963 + [AR(1)=0.9299662267]$

ពាក្យបញ្ជា ១

ឯកសារគណនេយ្យស្រាវជ្រាវ

Dependent Variable: QF1

Method: Least Squares

Date: 02/14/09 Time: 11:58

Sample (adjusted): 2007M02 2007M12

Included observations: 11 after adjustments

Convergence achieved after 1 iteration

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
PTF1	246.6908	1.52E-08	1.63E+10	0.0000
P	-10.74577	1.18E-07	-91065901	0.0000
C	-8151.340	9.23E-06	-8.83E+08	0.0000
AR(1)	0.002500	0.380357	0.006573	0.9949
R-squared	0.998833	Mean dependent var	8594.836	
Adjusted R-squared	0.997842	S.D. dependent var	9067.287	
S.E. of regression	1.74E-06	Akaike info criterion	-23.40555	
Sum squared resid	2.13E-11	Schwarz criterion	-23.26086	
Log likelihood	132.7305	F-statistic	9.01E+19	
Durbin-Watson stat	1.899755	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.00			

stimation Command:

LS QF1 PTF1 P C AR(1)

Estimation Equation:

$QF1 = C(1)*PTF1 + C(2)*P + C(3) + [AR(1)=C(4)]$

Substituted Coefficients:

$QF1 = 246.6908231*PTF1 - 10.74576736*P - 8151.339932 + [AR(1)=0.0025000720181]$

ภาคผนวก จ

การคำนวณหาค่าของเกมประเภทกลยุทธ์ผสมด้วยวิธีกราฟ

ตลาดเศษยาง

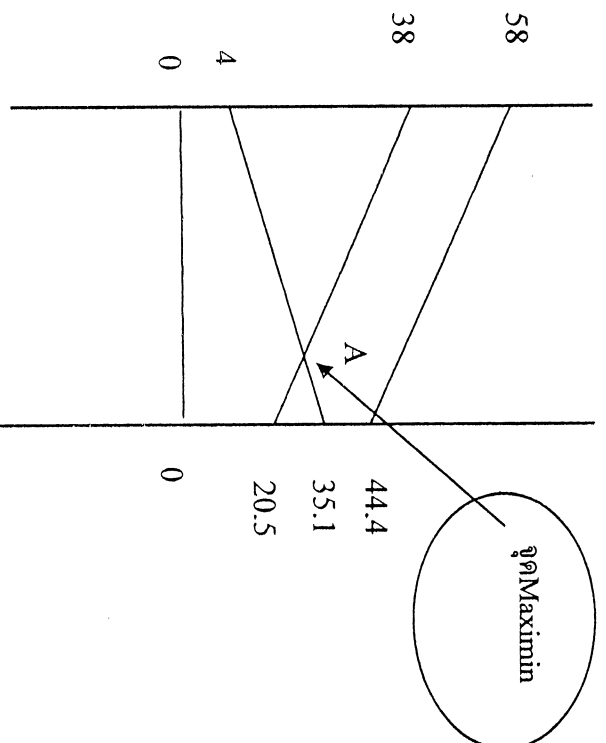
ตารางผลตอบแทนของเกษตรกร

เกษตรกร	พอที่ตลาดยาง		
	1. ปลูกในวันนั้นและ รับซื้อในวันนั้น	2. ปลูกก่อน วันที่จะซื้อ	3. ติดต่อซื้อขายกับ เกษตรกรโดยตรง
$Q \Rightarrow$ 1. เป็นสมาชิก สหกรณ์	58%	38%	4%
$1-Q \Rightarrow$ 2. ไม่เป็นสมาชิก สหกรณ์	44.4%	20.5%	35.10%

ร้อยละการตัดสินใจขายยางพาราของเกษตรกร

1. $58Q + 44.4(1-Q) = 13.6Q + 44.4$
2. $38Q + 20.5(1-Q) = 17.5Q + 20.5$
3. $4Q + 35.10(1-Q) = -31.10Q + 35.10$

จากกราฟสรุปได้ว่าถ้าเกษตรกรใช้เกณฑ์ maximin ในการตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ในการแข่งขัน
จุดที่ดีที่สุดคือ A ซึ่งเป็นจุดตัดกันระหว่างเส้นที่ 2 และเส้นที่ 3 เป็นจุดที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุด
ของเกษตรกร โดยเป็นผลมาจากคู่แข่งทั้ง 2 ฝ่ายใช้กลยุทธ์ผสม

เกษตรกรใช้กลยุทธ์ที่ 1 และกลยุทธ์ที่ 2 ส่วนพ่อค้าคนกลางใช้กลยุทธ์ที่ 2 และกลยุทธ์ที่ 3 โดยจะสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$17.5Q + 20.5 = -31.1Q + 35.1$$

$$48.6Q = 14.6$$

$$Q = 14.6 / 48.6$$

$$Q = 15 / 49$$

$$1 - Q = 34 / 49$$

นั่นคือเกษตรกร จะใช้กลยุทธ์ที่ 1 ในอัตราส่วน 15 / 49 และใช้กลยุทธ์ที่ 2 ในอัตราส่วน 34 / 49 หรืออาจกล่าวได้ว่ามีการแข่งขันทั้งหมด 49 ครั้ง เกษตรกรควรจะใช้การขายในตลาดประมูลที่ตนเองเป็นสมาชิก 15 ครั้ง และขายในตลาดทั่วไป 34 ครั้ง

สมการที่ก่อให้เกิด Maximin ของพ่อค้าคนกลางจะใช้กลยุทธ์ที่ 2 และ 3 เท่านั้น

กำหนดให้ P เป็นอัตราส่วนของกลยุทธ์ที่ 2 และ 1-P เป็นอัตราส่วนของกลยุทธ์ที่ 3

$$38P + 4(1-P) = 34P + 4$$

$$20.5P + 35.10(1-P) = -14.60P + 35.10$$

$$34P + 4 = -14.60P + 35.10$$

$$48.6P = 31.10$$

$$P = 31 / 49$$

$$1 - P = 18 / 49$$

นั่นคือพ่อค้าคนกลาง จะใช้กลยุทธ์ที่ 2 ในอัตราส่วน 31 / 49 และใช้กลยุทธ์ที่ 3 ในอัตราส่วน 18 / 49 หรืออาจกล่าวได้ว่ามีการแข่งขันทั้งหมด 49 ครั้ง พ่อค้าคนกลางควรจะใช้การประมูลก่อนวันที่ยื่นข้อ 31 ครั้ง และติดต่อซื้อขายกับเกษตรกรโดยตรง 18 ครั้ง

การหาค่าของเกม

เกษตรกร ค่า $Q = 15 / 49$ นำไปแทนค่าในสมการที่ 2 และ 3 ที่เป็นร้อยละการตัดสินใจขายฟางพาราของเกษตรกร

สมการที่ 2 = $17.5Q + 20.5$ แทนค่า Q จะได้ ค่าของเกมของตลาดเศษซากมีค่าเท่ากับ 25.86 %
 สมการที่ 3 = $-31.10Q + 35.10$ แทนค่า Q จะได้ ค่าของเกมของตลาดเศษซากมีค่าเท่ากับ 25.86 %

การคำนวณค่าของเกมประเภทกลยุทธ์ที่ช่วยวิเคราะห์

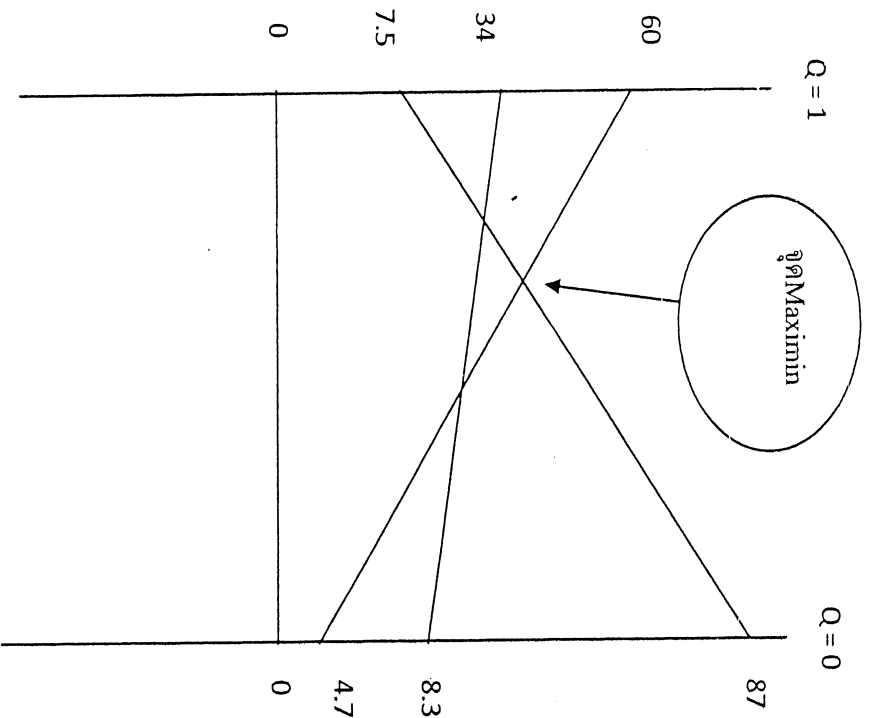
ตัวอย่างแผ่น

ตารางผลตอบแทนของเกษตรกรที่จำหน่ายแผ่น

เกษตรกร	พ่อค้าคนกลาง		
	1.ปริมาณในวันนั้น และรับซื้อภายในวันนั้น	2.ปริมาณก่อนวันที่รับซื้อ	3.คิดต่อซื้อขายกับเกษตรกรโดยตรง
Q ↓ 1. เป็นสมาชิกสหกรณ์	60%	34.30%	5.70%
1-Q ↓ 2. ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์	4.7%	8.30%	87%

ร้อยละการตัดสินใจขายฟางพาราของเกษตรกร

- $60Q + 4.7(1-Q) = 55.3Q + 4.7$
- $34.3Q + 8.3(1-Q) = 26Q + 8.3$
- $5.7Q + 87(1-Q) = -79.5Q + 87$

จากกราฟสรุปได้ว่าถ้าเกษตรกรใช้เกณฑ์ maximin ในการตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ในการแข่งขัน จุดที่ดีที่สุดคือ A ซึ่งเป็นจุดตัดกันระหว่างสมการเส้นที่ 1 และสมการเส้นที่ 3 เป็นจุดที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุดของเกษตรกร โดยเป็นผลมาจากคู่แข่งทั้ง 2 ฝ่ายใช้กลยุทธ์ผสม

$$55.3Q + 4.7 = -79.5Q + 87$$

$$134.8Q = 82.3$$

$$Q = 82 / 135$$

$$1-Q = 53 / 135$$

นั่นคือเกษตรกร จะใช้กลยุทธ์ที่ 1 ในอัตราส่วน 82 / 135 และใช้กลยุทธ์ที่ 2 ในอัตราส่วน 53 / 135 หรืออาจกล่าวได้ว่าถ้ามีการแข่งขันทั้งหมด 135 ครั้ง เกษตรกรควรจะใช้การขายในตลาดประมุขที่ตนเอง เป็นสมาชิก 82 ครั้ง และขายในตลาดทั่วไป 53 ครั้ง

สมการที่ก่อให้เกิด maximin ของพ่อค้าคนกลางจะใช้กลยุทธ์ที่ 1 และ 3 เท่านั้น

$$60P + 5.7(1-P) = 54.3P + 5.7$$

$$4.7P + 87(1-P) = -82.3P + 87$$

$$54.3P + 5.7 = -82.3P + 87$$

$$136.6P = 81.3$$

$$P \approx 81 / 135$$

$$1-P \approx 54 / 135$$

จาก $Q = 82 / 135$ นำไปแทนค่าในสมการที่ 1 และ 3 ซึ่งเป็นร้อยละการตัดสินใจขายของพ่อค้าคนกลาง

สมการที่ 1 = $55.3Q + 4.7$ แทนค่า Q จะได้ ค่าของเงินของตลาดเสียยงนี้มีค่าเท่ากับ 38 %

สมการที่ 3 = $-79.5Q + 87$ แทนค่า Q จะได้ ค่าของเงินของตลาดเสียยงนี้มีค่าเท่ากับ 38 %

ตารางที่ 70 แสดง ปริมาณการรับซื้อยางแผ่นของพ่อค้าคนกลาง จังหวัดอุดรธานี

หน่วย : ตัน

พ่อค้า คนกลาง	ปริมาณการรับซื้อยางแผ่น													ส่วนแบ่ง ตลาด
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	
บ.ไทยอ้อย ยางพารา	3,055.07	1,869.8	757.17	1,267.08	898.87	1,461.85	1,432.49	1,609.65	2,008.32	2,119.7	3,311.09	2,337.01	22,128.13	0.6966
บ.มหากิจ	1,754.4	820.09	280.04	122.60	195.60	766.67	789.85	630.64	714.99	701.85	1,424.38	1,434.9	9,636.08	0.3034
รวม	4,809.47	2,689.8	1,037.2	1,389.68	1,094.47	2,228.52	2,222.34	2,240.29	2,723.31	2,821.5	4,735.47	3,771.91	31,764.21	1

หมายเหตุ : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พ่อค้าคนกลาง

ภาคผนวก ฉ

ตารางที่ 69 แสดง ปริมาณการรับซื้อเศษยางของพ่อค้าคนกลาง จังหวัดหนองคาย

หน่วย: ตัน

เดือน	รายชื่อพ่อค้าคนกลาง					
	บ.ไทยอ้อยางพารา	บ.สหมิตรยางพารา	บ.จงดี	บ.ไทยอีสเทิร์น	อื่นๆ	ผลผลิตรวม
มกราคม	1,000	-	50	1,500	126.55	2,676.55
กุมภาพันธ์	500	-	-	500	192	1,192
มีนาคม	50	-	-	200	29.27	279.27
เมษายน	30	-	-	500	5.29	535.29
พฤษภาคม	1,100	250	-	800	70.62	2,220.62
มิถุนายน	1,610	300	-	900	63.99	2,873.99
กรกฎาคม	1,800	350	-	1,100	63.50	3,313.50
สิงหาคม	1800	400	60	1,000	52.27	3,312.27
กันยายน	1850	400	60	1,000	50.49	3,360.49
ตุลาคม	1,100	500	70	2,000	46.40	3,716.40
พฤศจิกายน	1,000	500	70	2,000	70.84	3,640.84
ธันวาคม	1,950	300	50	1,500	27.27	3,827.27
รวม	13,790	3000	360	13,000	798.49	30,948.49
ส่วนแบ่งการตลาด	0.445579	0.096935	0.011632	0.420053	0.025801	1